

foreligger saadanne Tilfælde, at man kan sige, der er en bestemt Praksis i saa Henseende.

Jeg skal, selv om Tilfældet naturligvis ikke er helt analogt, henvise til, at vi jo har drøftet Spørgsmaalet i Folketinget for Folketingsvalgenes Vedkommende, idet man har sagt her i Tinget og med en vis Grund: Den Omstændighed, at et i øvrigt lovligt Valg er af en Valgbestyrelse blevet forkert opgjort, burde ikke nødvendigvis medføre, at den forkastede Valget og lod et helt nyt Valg afholde. Men ikke desto mindre stod man i Folketinget kun overfor Spørgsmaalet om Godkendelse eller Forkastelse af Valget, idet Spørgsmaalet om, at Folketinget eventuelt kunde paabyde en Valgbestyrelse at omgøre et Valg eller opgøre det paa en anden Maade, har man af forskellige Grunde ikke ment at burde komme ind paa.

Det, der foreligger nede i Nykøbing F. er jo det ejendommelige, hvorved Vanskeligheden opstaar, at Valgbestyrelsen opgør Valget paa een Maade, og derefter gives der Klage til Kommunalbestyrelsen, og saa siger denne ikke noget af det, der staar i § 31 som det, den kan forventes at gøre, men den siger: Opgørelsen er forkert, den Stemmeseddel burde forkastes, med andre Ord, Valget burde have haft et andet Udfald. Men Valgbestyrelsen fastholder, at Valget burde opgøres paa den Maade, den har taget Beslutning om, og Spørgsmaalet er derfor: hvilken af disse Opgørelser er der af Loven tillagt en særlig Gyldighed? Jeg kan ikke se andet, end at hele Lovens Konstruktion bygger paa Valgbestyrelsen, og jeg tror, at i de fleste Tilfælde har en Uoverensstemmelse mellem et Kommunalraad og en Valgbestyrelse om Opgørelsen medført, at Byraadet eller Sogneraadet har forkastet Valget, hvor der har været klaget. Men som sagt, jeg tør ikke paastaa, at der ikke findes Tilfælde, hvor Valget er opgjort paa en anden Maade, og at det er blevet staaende som det endelige. Men en Uklarhed er der i alt Fald til Stede her.

Dernæst har den højtærede Indenrigsminister nævnt Eksempler fra tidligere Tid paa Forkastelse af Valg. Nu er jeg selvfølgelig enig med den ærede Ordfører i, at den Omstændighed, at eventuelt en tidligere Indenrigsminister har gjort noget forkert, ikke vil kunne paaberaabes af en senere Indenrigsminister til Fordel for en lignende Fremgangsmaade; men der foreligger jo med Hensyn til disse tidligere dog, efter hvad der foreligger, omtvistede og omtvistede Udskrivninger af Nyvalg, idet nogle har været imod ude i Kommunerne, at Afgø-

relsen af daværende Indenrigsminister Berg fandt Sted paa den Maade, en Ting, som er af Interesse, nemlig at Spørgsmaalet ikke har været Genstand for nogen Udtalelse af dette høje Ting. Der æskedes ingen Udtalelse hverken i 1906 eller i 1921 af dette Ting, om det, som den daværende Indenrigsminister gjorde, var rigtigt eller urigtigt. Noget tyder paa, at man har ment, at det, da der her var Tale om Fortolkningsspørgsmaal, var særdeles vanskeligt for Folketinget efter en Forhandling at tage Stilling til Sagen. At faa den oplyst er særdeles ønskeligt, og enhver kan jo saa drage sin Slutning af det oplyste, men man har ikke benyttet saadanne tidligere Sager til at ville konstituere en Praksis.

Det er af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Kragh, anført, at Spørgsmaalet om de blinde jo ikke har foreligget direkte som en Klagegrund, og rent formelt er det naturligvis rigtigt, at det ikke har foreligget som en Klagegrund, men i Bedømmelsen af, hvorvidt dette Valg burde være kasseret eller ikke, bør det jo dog for den, som ser mere paa Sagens Realitet end paa dens Formalia, tages i Betragtning, at der faktisk har været klaget offentligt over en Afvigelse fra visse Lovregler, nemlig om blindes Afstemning, en Afvigelse, som i og for sig kunde antages at anfægte Valgets Gyldighed lige saa meget som det, der ellers havde fundet Sted. Og det er en Fejl ved Valget, som ikke lader sig redressere ved nogen ny Opgørelse, idet de vedkommende blindes Afstemning, hvis den eventuelt ikke er foregaaet paa den Maade, som de blinde tilsigtede at stemme, jo aldrig kan konstateres, og derfor Fejlen ikke rettes paa anden Maade end ved et nyt Valg.

Det forekom mig, at den højtærede Indenrigsminister i Dag for os oplæste en Udtalelse fra Valgbestyrelsen om dette Spørgsmaal, en Udtalelse, som viser os, at der efter al Sandsynlighed er foregaaet noget, som er bestemt i Strid med Valgloven. Og hvis dette havde været Valgklagens Hovedgrund, vilde det efter min Opfattelse under ingen Omstændigheder have kunnet føre til noget andet Resultat, end at Valget forkastedes.

Jeg gør nemlig opmærksom paa, at Spørgsmaalet om blindes Afstemning var noget, som man tillagde megen Vægt, da vi behandlede dette Spørgsmaal baade i Valglovskommissionen og her i Tinget. Man har nemlig fra tidligere Tid mærket den Mistro og det Ubehag, hvormed de blinde gik til Valgurnen, naar de skulde ledsages dertil af en, de ikke kendte, paa